

embedsmandsvælde, der kommer dér. Og vi ved jo alle sammen, at der er problemer, vi ved, der er problemer i Thyborøn; der er langt fra Lemvig til Thyborøn, og det er ikke sikkert, at de skibe, der var i havnen, dengang fiskerikontrollen kørte fra Lemvig, stadig væk er der, når den kommer til Thyborøn. Det er jo fair nok; det har man sådan set lov til at gøre. Det kunne måske være medvirkende til at øge troværdigheden af fiskerikontrollen. Det er det, vi godt vil have til overvejelse. Vi har stillet spørgsmål om det – det er vist fjorten dage siden – men vi har ikke fået svar endnu. Jeg går ud fra, at vi snart får et svar, for så indviklet kan det vel heller ikke være, at vi ikke snart får svar på det. Så tilgår det udvalget.

Det andet var dokumentationen for, hvordan det var med, at der var snyd på fiskeriområdet. Det bygger bl.a. på det brev, der kom fra en række fiskerirelaterede organisationer, hvor der anføres en hel del forskellige, indimellem grove, anklager. Men jeg vil meget klart sige, at det er jo ikke mig, der har skrevet det brev. Jeg anklager sådan set ikke nogen mere, end at jeg siger, at vi har behov for at få tingene belyst og undersøgt ordentligt. Det synes jeg ikke vi i fuld udstrækning har fået.

Jeg vil godt slutte dette indlæg med at sige, det, jeg begyndte med i en kort bemærkning: at redegørelsen efter min bedste opfattelse dels er penneført af Dansk Fiskeriforening, dels af EU-hensyn.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Allerførst vil jeg gerne takke ministeren for en detaljeret redegørelse.

Dansk fiskeri yder i samspil med dansk fiskeindustri et betydeligt bidrag til dansk samfundsøkonomi og eksport. Vi befinder os samtidig i en tid, hvor udviklingen inden for fiskerierhvervet og dermed også forudsætningen for den enkelte fisker ændrer sig næsten fra dag til dag.

Vi må jo konstatere, at de danske fiskere igennem snart mange år har levet med den ene krise efter den anden, og en løsning på fiskeriets problemer er vel heller ikke ligefrem i sigte. Det er nu engang således, at når man er for mange, der skal dele for lidt, opstår der problemer.

I Dansk Folkeparti er vi af den opfattelse, at fiskerierhvervet skal sikres vilkår, som gør det i stand til at overleve som et frit og uafhængigt erhverv. Den statslige indblanding gennem biologer, kvoteordninger m.v. skal begrænses stærkt. Der skal arbejdes kraftigt på at forenkle erhvervsbureaukratiet.

Den problemstilling, som fremgår af redegørelsen, og som vi ligeledes kender inden for dansk fiskeri, er kendt blandt andre landes fiskere. Mange påstår, at fleksibiliteten er for stor i mange af de andre lande, og at fiskerikontrollen skulle være mindre nidkær end i Danmark.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men der er i hvert fald mange, som siger dette, så mange, at det er lige før man begynder at tro på det. Men skulle det være tilfældet, må vi enten slække på fiskerikontrollen i Danmark eller også forlange, at andres landes fiskere kontrolleres lige så meget, som de danske fiskere bliver.

Noget, som undrer mig meget, er de høje bøder, som en fisker idømmes, hvis han bliver taget af fiskerikontrollen, eksempelvis med en for stor bifangst. Det fører ofte til en konfiskation af fiskeredskaber og af hele fangsten og desuden kæmpebøder oveni. Det er min opfattelse, at retssystemet eller lovgivningen ikke er i trit med, hvad retspraksis er for andre erhverv.

Så her et lille input: Selv fritidsfiskerne bliver nu ramt på antallet af tilladte garnredskaber. Det virker tåbeligt og unødvendigt. Jeg beder ministeren bære over med mit lille sidespring, men jeg synes, at det skulle nævnes.

Ministeren kommer i sin redegørelse ligeledes ind på flådestrukturen. Her er det for Dansk Folkeparti hundrede procent nødvendigt, at der åbnes mulighed for moderniseringer og investeringer i en ny generation af fiskerfartøjer. Det er nødvendigt, hvis der fortsat skal være noget, der hedder fiskerierhverv i Danmark. I redegørelsen ligger der også en åbning, men efter vores opfattelse vil det med denne åbning ikke gå hurtigt nok.

Dansk fiskerierhverv kan ikke overleve, hvis vi ikke fornyr flåden i takt med ophugning. Derfor skal vi heller ikke være foregangsland for ophugning i forhold til andre EU-lande.

Ministeren kommer i sin redegørelse også lidt ind på problemer med landing af og handel med de såkaldt sorte fisk. Det er jo noget, som i de seneste år har været meget i fokus og måske ekstra meget her på det sidste.